

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Skutky 15, 30 -16,5

Keď prijali pravdu Ducha Svätého, potešili sa tomuto napomenutiu. Myslím, že by sme mohli povedať, že im odľahlo, pretože počuli jasné svedectvo, čo je vôľa božia a čo je správne: “Duch Svätý a my sme sa rozhodli.” Cirkev správne rozsúdila, čo je vôľa božia. A “Cirkev sa zaradovala tejto úteche”.

Radosť bola iste v tom, že novouverivší nemuseli študovať Tóru, zákon Židov a nemuseli ani zachovávať všetky nariadenia.

-Poznať SZ však je potrebné, pretože z nej vychádzal aj Pán Ježiš, On je jej naplnením, predchodcom, Jemu Boh pripravoval cestu. Každá starozákonná obeť, ktorá bola prinesená je nedokonalým obrazom jedinečnej a neopakovateľnej Kristovej obete. Čítajúc SZ vidíme, akú milosť sme dostali oproti ľuďom tej doby, ako sme zdarma ospravedlnení z hriechu (ale nie zadarmo, Ježiša to stálo život)

-Dnes je vidieť túto útechu v priamom vzťahu s Bohom, najmä pre ľudí, ktorí žili v nepravde, že oni sami nemajú právo pristupovať k Bohu, že potrebujú prostredníkov... možno takto radostne sa cítil Luther, keď zistil, že je omilostený zdarma.

-Radosť, ktorú môžeme tiež prežívať je, že sám Duch Svätý dal smer cirkvi, že Boh nenechal človeka samého, ale jasne ukázal, aká je jeho vôľa. Za to sa treba aj nám dnes modliť a potom je naša radosť najväčšia, lebo sám Boh prehovoril k nám.

Osobné povzbudzovanie

-list priniesli na všetky miesta, kam šli, povzbudzovali založené zbory.

“...povzbudzovali a posilňovali potom bratov mnohými slovami,... nejaký čas trávili tam.” (v. 32,33)

“O niekoľko dni povedal Pavol Barnabášovi: Vráťme sa a po všetkých mestách, v ktorých sme zvestovali slovo Pánovo, ponavštevujme bratov, ako sa majú.”(v. 37)

“Pochodili Sýriu a Cilíciu, posilňujúc cirkevné zbory.” (v. 41)

-Nestačí vydať nejaké nariadenie, odporúčenie, radu... a spoľahnúť sa, že bude fungovať sama. Kresťanský život nepotrebuje len pravidlá a normy, ale potrebuje aj povzbudzovanie.

byť podporou: napomáhať, posilniť, motivovať, podnecovať, poháňať, asistovať, upevniť, utužiť, ustáliť, osviežiť, vzpružiť.

-kresťanský život potrebuje neustále povzbudzovanie. Niekedy si myslíme, že niekto už “stratil vieru”, vychladol, prestal žiť s Bohom... možno to nie je tak, iba potrebuje povzbudenie, pripomenutie toho, v čo kedysi uveril, ukázať znova na kríž Pána Ježiša, ku ktorému sa dajú priniesť všetky ťažkosti i pochybnosti.

Potreba povzbudzovania nie je prejavom slabosti, neschopnosti žiť. Povzbudenie: máš na to! Ty to zvládneš! atď. chcú ťažiť z vlastnej sil a skúseností: Ja to zvládnem!

Povzbudzovanie božím Slovom je prejavom závislosti na Bohu. Boh Ťa chce povzbudiť: Ja to zvládnem, ak mi dáš človeče priestor.

Sám Pavel často hovorí o potrebe povzbudení: "Lebo veľmi túžim vidieť vás, aby som vám na utvrdenie udelil nejaký duchovný dar, to jest: aby sme sa navzájom povzbudili svojou obapolnou vierou, vašou i mojou." Rim 1:11-12"

A vo svojom liste Pavol Tesalonickým napísal, aby sa aj oni navzájom čo najviac povzbudzovali: „*Preto sa potešujte vospolok a povzbudzujte navzájom, ako aj robíte.*“ 1Tes 5:11. Aj v liste Židom pisateľ hovorí: „*A pozorujme sa vospolok, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom.*“ Žid 10:24

-apoštolovia mohli odísť, pretože iní boli povzbudení z ich práce, zbory nezostali len s listom, manuálom "ako to robiť", ako kresťansky žiť. Odchádzali po povzbudení, istí si, že sú utvrdení nie v svojej sile, ale v božom vedení.

Škodlivý rozkol?

"Barnabáš chcel vziať aj Jána, prímenom Marka. Ale Pavel nástojil, aby ho nebral, pretože sa v Pamfýlii odlúčil od nich a nešiel pracovať s nimi. Povstal teda rozpor medzi nimi, takže sa rozišli. Barnabáš vzal Marka a odplavil sa na Cyprus. Pavel si však pribral Síla a porúčaný bratmi milosti Pánovej odišiel, pochodil Sýriu a Cilíciu, posilňujúc cirkevné zbory." (v. 37-41)

Sk 13,13 čítame o oddelení Jána Marka a tak ho naďalej Pavel považoval za nezodpovedného a nevhodného pre misiu. Barnabáš naopak.

-V cirkvi je stále človečina. Ale napokon si toto Boh použil na svoj cieľ. Dve dvojice, viac možností.

-Prečo Pavel obrezal Timotea, keď predtým schválili, že obriezka nie je nutná?

V židovskom prostredí to bolo vhodné a zvlášť vzhľadom na rodičov Timotea. Mohol mať tal lepší prístup do židovskej komunity, zrejme tak získal aj istý "spoločenský kredit", ktorý bol potrebný a vhodný pre šírenie eEvanjelia. Teda nebolo to pravidlo, ale bola to výnimka pomáhajúca misii ad hoc. Pavel čiastočne vysvetlil svoje jednanie v tomto texte:

1.Kor 9,20 "Lebo hoci som aj slobodný voči všetkým, dal som sa do služby všetkým, aby som získal čím viacerých. Pre Židov som sa stal akoby Židom, aby som získal Židov; pre tých, čo sú pod zákonom, bol som ako ten pod zákonom, aby som získal tých, čo sú pod zákonom — i keď nie som pod zákonom. Pre tých, čo sú bez zákona, stal som sa ako ten bez zákona, aby som získal tých, čo sú bez zákona — aj keď pred Bohom nie som bez zákona, lebo som pod Kristovým zákonom...."

-Pavel prispôbil všetko tomu, aby sa Evanjelium šírilo akokoľvek a nechcel, aby oni, apoštolovia boli v tom prekážkou.

-Aj my sa môžeme prispôbiť prostrediu, zvykom, kultúre do miery, ktorá nie je preto Bohu a nepopiera našu vieru, aby sme sa priblížili ľuďom v ich situácií a mohli sme byť pre nich prijateľnejší pre zvestovanie Evanjelia. (Ísť na miesta, ktoré sú podľa našej chuti, ale ísť tam so zámerom svedčiť, je možné) Ľudia nemajúú radi, keď sa oddeľujeme od nich, vnímajú to ako pohrdanie nimi a povyšovanie sa.